



Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-591/10

Littlewoods Retail Ltd a další

v.

Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales),
Chancery Division]

„Druhá a šestá směrnice o DPH — Daň odvedená na vstupu — Vrácení přeplatku — Placení úroků —
Podmínky“

Shrnutí rozsudku

Právo Evropské unie — Práva přiznaná jednotlivcům — Daně vybrané v rozporu s unijním právem — Vrácení daně z přidané hodnoty a úroků z této částky daně — Podmínky — Použití vnitrostátního práva — Omezení — Dodržování zásad efektivity a rovnocennosti — Ověření příslušející vnitrostátnímu soudu

(Směrnice Rady 77/388, čl. 11 část C odst. 1)

Unijní právo je třeba vykládat v tom smyslu, že vyžaduje, aby osoba povinná k dani, která zaplatila přeplatek na dani z přidané hodnoty, kterou dotýčný členský stát vybral v rozporu s požadavky unijních právních předpisů v oblasti daně z přidané hodnoty, měla nárok na vrácení předmětné daně vybrané v rozporu s unijním právem a na vyplacení úroků z této částky daně. Určení, zda má být hlavní částka úročena na základě systému jednoduchých úroků, systému složených úroků nebo na základě jiného systému úroků, spadá do působnosti vnitrostátního práva, a to při dodržení zásad efektivity a rovnocennosti.

Zásada efektivity, která členským státům zakazuje v praxi znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat výkon práv přiznaných právním řádem Unie, vyžaduje, aby vnitrostátní pravidla týkající se zejména výpočtu případně dlužných úroků nevedla k tomu, že osoba povinná k dani bude připravena o přiměřenou náhradu za ztrátu, kterou utrpěla v důsledku bezdůvodné platby daně z přidané hodnoty. Přísluší vnitrostátnímu soudu, aby v tomto ohledu provedl nezbytná ověření.

Zásada rovnocennosti předpokládá, že dotčené vnitrostátní pravidlo se použije bez rozdílu na žaloby, které jsou založeny na porušení unijního práva a na porušení vnitrostátního práva, mají-li podobný předmět a důvody. Tuto zásadu však není možné vykládat tak, že ukládá členským státům povinnost rozšířit svůj nejvýhodnější vnitrostátní režim na všechny žaloby, které byly podány v určitém odvětví práva. Za účelem zajištění toho, aby takováto zásada byla dodržována, je na vnitrostátním soudu, který má jako jediný přímou znalost procesních podmínek žalob na vrácení uplatňovaných vůči státu, aby ověřil, zda procesní podmínky, které mají ve vnitrostátním právu zajistit ochranu práv, jež pro jednotlivce vyplývají z unijního práva, jsou v souladu s touto zásadou, a aby rovněž přezkoumal

předmět a hlavní znaky údajně podobných žalob vnitrostátní povahy. Z tohoto důvodu musí vnitrostátní soud ověřit podobnost dotyčných žalob z hlediska jejich předmětu, důvodu a hlavních znaků.

(viz body 28–31, 34 a výrok)